שוו למוליך ולמביא –

They are the same concerning sending and bringing a va

OVERVIEW

The משנה is teaching us that when sending a שטר שחרור ממדה"י for an עבד, the שליה is required to say בפנו"ג ; implying that the שליה is believed and no other are required to validate the עדים seeks an explanation why is an שליה believed in this situation.

asks: תוספות

יאם תאמר בשלמא באשה הוי משום עיגונא אבל בעבד מה עיגון יש
And if you will say; granted by a woman, we believe the single שליה that it was עליה, because of our concern that she not remain an עגונה, however concerning an עיגון what possible עיגון can there be if we do not believe the שליה, but rather require two עדים to prove the validity of the שטר שהרור Puur What woman receiving the איסור אשת איש be believed?!

תוספות anticipates a possible explanation:

דאי משום דאסור בבת חורין ובשפחה -

for if you will argue there is עיגון here as well. At this stage, when the עבד receives the שחרור, he is **forbidden** to marry both a **free woman and a slave woman;** since we lack the עדים to validate the שטר שחרור. The עבד cannot marry a שפחה for we do not know for sure that it is a valid גט שחרור. He cannot marry a פולרין so who is אסור בשפחה בן חורין and he is a עו"ב אורין who is אסור בשפחה. It is on account of this עיגון, that we should believe the בפני נו"נ tat שליח.

תוספות refutes this explanation; if this is the concern, there is a simple solution:

לא ליתביה האי שליח לעבד גט זה שהביא ממדינת הים ולא יאסר בשפחה לא ליתביה האי שליח לעבד גט זה שהביא ממדינת הים ולא יאסר בשפחה that he brought from overseas and the עבד will not be forbidden from marrying a שליח. This status should remain until two עדים are found to validate this שטר שחרור then the שטר שחרור then the שטר שווע עיגון deliver it to him, and he will be מותר בבת חורין. When the

 $^{^{1}}$ We will have to wait until two עדים come and are גט (and testify that it was written לשמה). This may prove to be rather difficult. Therefore to prevent this ע"ג, as we learnt on אָד, גאָ מדער זק.

² See 'Thinking it over' # 2.

שליה brings the שטר שחרור שטר he does not give the שטר to the עבד until the עדים are found. During this time the מותר בשפחה מותר בשפחה עבד, since he is still an עבד. He did not receive the שחרור yet. Once we have the שליה שליה gives him the עדים validate it and he is מותר בבת חורין. There is no עיגון עיוא, i.e. the שליה, when there is no problem of עיגון.

מוספות answers:

ויש לומר דחשוב עיגון הא דאסור בבת חורין ומה שאינו מתחייב במצות:

One may say; that the fact that the דבר is עבר and the fact that he is not obligated to observe the מצות, that is considered an עיגון. The term מיגון is not limited to a situation where one cannot marry at all. The term also applies to situations where one may not marry an appropriate wife (even if he may marry someone less desirous from a תורה perspective). It applies to situations not directly connected to marriage. If one is prevented from doing מצות, that too is considered an עיגון. Therefore we cannot say, hold back on the giving of the עבד and also by not being able to be מצות the חורים.

SUMMARY

The שליה who brings a עיגון is believed to say בפנו"ג because of the עיגון because of the בפנו"ג the בת הורין will not be able to marry a בת הורין (even though he can marry a מקיים מצות and will not be able to be מקיים מצות unless the גו is validated. This depravation is considered sufficient עיגון to cause the הכמים to enact that we believe the testimony of the שליה

THINKING IT OVER

- 1. Seemingly, at the point being discussed, namely prior to giving the שטר to the עבד, the status of the עבד is clear. He is an עבד. Why are we concerned about his ability to marry a בת חורין or to be מקיים מצות? Are we concerned about עבדים being מקיים מצות or marrying בנות חורין!
- 2. How can תוספות suggest that the שליה should not give the שטר שחרור to the since the rule is that once the master gave over the שטר אטר to the שטר שחרור becomes free immediately for אליח שלא בפנין?! 6

³ The word עיגון is usually translated as stranded or anchored.

נח"מ See נח"מ

⁵ See footnote # 2.

 $^{^6}$ See נח"ם שי"ף and נח"מ.